

Sygn. akt V CSK 208/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa Gminy W.

przeciwko P.J.L. i J.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 października 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego P.J.L.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we [...]

z dnia 25 października 2018 r., sygn. akt I AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący pozwany P.L. oparł wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z dnia 3 lutego 2012 r. I UK 271/11 - nie publ.). Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z dnia 9 lutego 2011 r., III SK 41/10 - nie publ.).

Skarżący swoje wątpliwości ujął w pytaniu: „Czy w związku z treścią art. 16 ustawy o Krajowym Rejestrze Sadowym w zw. z art. 442¹ § 1 Kodeksu cywilnego, za początek terminu przedawnienia roszczeń przeciwko członkom zarządu, opartym o art. 299 Kodeksu spółek handlowych należy przyjmować termin

dokonania wpisu o bezskutecznie przeprowadzonej egzekucji z majątku spółki będącej dłużnikiem, prowadzonej choćby z wniosku innego wierzyciela, w sytuacji, gdy jednocześnie powód ('wierzyciel') nie wzruszył domniemania wynikającego z art. 16 KRSU: czy też zasada formalnej i materialnej jawności wpisów w Krajowym Rejestrze Sadowym nie wpływa na datę rozpoczęcia biegu terminu przedawnienia o naprawienie szkody w sprawach przeciwko członkom zarządu, opartych o art. 299 k.s.h., bowiem stwarza wyłącznie potencjalna możliwość dowiedzenia się poszkodowanego o szkodzie i osobie obowiązanej do jej naprawienia?"

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen prezentowanego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej problematyki nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Skarżący nie wykazał, że przedstawiona przez niego problematyka stanowi istotne zagadnienie prawne.

Ubocznie należy wskazać, że problematyka przedawnienia roszczeń przeciwko członkom zarządu została wyjaśniona w orzecznictwie. W uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r., III CZP 72/08 (OSNC 2009, nr 2, poz. 20) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że do roszczeń wierzycieli spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przeciwko członkom jej zarządu (art. 299 k.s.h.) mają zastosowanie przepisy o przedawnieniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym. Wskazano również, że skoro powstanie roszczenia przewidzianego w art. 299 § 1 i 2 k.s.h. przeciwko członkom zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością jest warunkowane niemożliwością zaspokojenia wierzytelności z majątku spółki (bezskutecznością egzekucji), to termin jego przedawnienia musi być liczony od zaistnienia uświadomionego przez wierzyciela stanu, który można w ten sposób zakwalifikować (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 22 marca 2019 r., I CSK 96/18, nie publ.; z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 417/06, Monitor Prawniczy 2007, nr 5, s. 229; z dnia 7 lutego 2007 r., III CSK 208/06, nie publ.).

W niniejszej sprawie Sąd wskazał, że pozwani nie wykazali, aby przed datą umorzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce, powódka posiadała wiedzę o braku możliwości wyegzekwowania należności od spółki, oraz że w wpisy w KRS mogły świadczyć o kondycji finansowej podmiotu tam wpisanego, jednak nie są one objęte domniemaniem prawdziwości.

Wobec powyższego nie można uznać, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Ze względów podanych powyżej Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).